

null

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (druhého senátu)

7. dubna 2022(*)

„řízení o předběžné otázce – Společný systém daní z přidané hodnoty (DPH) – Směrnice 2006/112/ES – čl. 132 odst. 1 písm. b) – Osvobození některých činností ve veřejném zájmu od daní – Osvobození nemocniční a lékařské péče od daní – Soukromé nemocnice – Čl. 106 Smlouvy – uznává za řízení – Srovnatelné sociální podmínky“

Ve věci C-228/20,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě čl. 267 SFEU, podaná rozhodnutím Niedersächsisches Finanzgericht (finanční soud spolkové země Dolní Sasko, Německo) ze dne 2. března 2020, došlým Soudnímu dvoru dne 2. června 2020, v řízení

I GmbH

proti

Finanzamt H,

SOUDNÍ DVŮR (druhý senát),

ve složení A. Arabadžev, předseda prvního senátu, vykonávající funkci předsedy druhého senátu, I. Ziemele (zpravodajka), T. von Danwitz, P. G. Xuereb a A. Kumin, soudci,

generální advokát: G. Hogan,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za I GmbH W. Franzem, Rechtsanwalt,
- za Finanzamt H K. Hintzelmann, jako zmocněnkyní,
- za německou vládu J. Möller a S. Heimerl, jako zmocněnci,
- za Evropskou komisi J. Jokubauskaitė a L. Mantlem, jako zmocněnci,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 23. září 2021,

vydává tento

Rozsudek

1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 132 odst. 1 písm. b) směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daní z přidané hodnoty (Úč.

v?st. 2006, L 347, s. 1, dále jen „sm?rnice o DPH“).

2 Tato žádost byla p?edložena v rámci sporu mezi I. GmbH a Finanzamt H (finan?ní ú?ad H, N?mecko) ve v?ci osvobození nemocni?ních služeb poskytovaných společností I b?hem zda?ovacích období 2009 až 2012 od dan? z p?idané hodnoty (DPH).

Právní rámec

Unijní právo

3 ?lánek 131 sm?rnice o DPH p?edstavuje jediný ?lánek obsažený v kapitole 1, nadepsané „Obecné ustanovení“, hlavy IX, nadepsané „Osvobození od dan?“, této sm?rnice. Tento ?lánek zní následovně:

„Osvobození od dan? podle kapitol 2 až 9 se uplat?ují, aniž jsou dot?eny jiné p?edpisy [Unie], a za podmínek, které ?lenské státy stanoví k zajištění správného a jednoduchého uplat?ování t?chto osvobození a k zamezení veškerých da?ových únik?, vyhýbání se da?ovým povinnostem ?i zneužití da?ového režimu.“

4 ?lánek 132 odst. 1 sm?rnice o DPH, který je obsažen v kapitole 2, nadepsané „Osvobození některých ?inností od dan? ve veřejném zájmu“, uvedené hlavy IX této sm?rnice, stanoví:

„?lenské státy osvobodí od dan? tato pln?ní:

[...]

b) poskytnutí nemocni?ní a léka?ské pé?e a s ní úzce související ?innosti provád?né veřejnoprávními subjekty nebo za sociálních podmínek srovnatelných s podmínkami veřejnoprávních subjekt?, nemocnicemi, lé?ebnými nebo diagnostickými ústavy a dalšími ?ádn? uznanými za?ízeními téže povahy.

[...]“

5 ?lánek 133 uvedené sm?rnice stanoví:

„?lenské státy mohou vázat v jednotlivých p?ípadech osvobození jiných než veřejnoprávních subjekt? od dan? podle ?l. 132 odst. 1 písm. b), g), h), i), l), m) a n) na jednu ?i více z t?chto podmínek:

a) doty?né subjekty nesm?jí systematicky sledovat zisk jako sv?j cíl a jakýkoliv p?ípadný zisk nesmí být rozd?len, nýbrž určen k pokračování nebo zlepšení poskytovaných služeb;

b) doty?né subjekty musí být ?ízeny a spravovány v zásad? na základ? dobrovolnosti osobami, které nemají p?ímý ?i nep?ímý zájem samy ani prostřednictvím jiných osob na výsledcích doty?né ?innosti;

c) doty?né subjekty musí uplat?ovat ceny schválené p?íslušnými veřejnými orgány nebo ceny, které schválené ceny nep?ekra?ují, a u služeb nepodléhajících schválení uplat?ovat nižší ceny, než jaké za podobné služby uplat?ují obchodní podniky podléhající DPH;

d) osvobození od dan? nesmí být s to narušit hospodá?skou sout?ž znevýhodn?ním obchodních podnik? podléhajících DPH.

[...]“

6 ?lánek 134 sm?rnice o DPH stanoví:

„Dodání zboží nebo poskytnutí služby není osvobozeno od dan? podle ?l. 132 odst. 1 písm. b), g), h), i), l), m) a n),

- a) pokud není nezbytné pro uskute?n?ní pln?ní osvobozeného od dan?; nebo
- b) pokud jeho základním ú?elem je získání dodate?ného p?íjmu pro daný subjekt uskute?n?ním pln?ní, které je v p?ímém sout?žním vztahu s pln?ními uskute??ovanými obchodními podniky podléhajícími DPH.“

N?mecké právo

7 Podle § 4 bodu 14 Umsatzsteuergesetz (zákon o dani z obratu) ze dne 21. února 2005 (BGBl. 2005 I, s. 386), ve zn?ní použitelném na spor v p?vodním ?ízení, (dále jen „UStG“), jsou od DPH osvobozeny:

„[...]

b) poskytnutí nemocni?ní a léka?ské pé?e, v?etn? diagnostiky, léka?ských prohlídek, prevence, rehabilitace, pomoci p?i porodu, poskytování hospicové pé?e, pé?e v záv?ru života, jakož i s nimi úzce související ?innosti vykonávané ve?ejnoprávními subjekty. Pln?ní uvedená v první v?t? jsou rovn?ž osvobozena, pokud je poskytují

aa) nemocnice schválené podle § 108 [knihy V Sozialgesetzbuch (sociální zákoník)]

[...]

cc) subjekty, jež do pé?e zapojily poskytovatele ve?ejného úrazového pojišt?ní podle § 34 [knihy VII sociálního zákoníku].“

8 Ustanovení §108, nadepsané „Schválené nemocnice“, knihy V sociálního zákoníku (dále jen „SGB V“) uvádí:

„Zdravotní pojiš?ovny mohou pov??it poskytováním nemocni?ní pé?e pouze tyto nemocnice (schválené nemocnice):

1. [univerzitní nemocnice],
2. nemocnice za?azené do nemocni?ního plánu spolkové zem? (plánové nemocnice) nebo
3. nemocnice, které uzav?ely smlouvu o poskytování pé?e s Landesverbände der Krankenkassen (svazy zdravotních pojiš?oven na úrovni spolkové zem?) a s Verbände der Ersatzkassen (svazy náhradních zdravotních pojiš?oven).“

9 Ustanovení § 109 SGB V, nadepsané „Uzav?ení smluv o poskytování pé?e s nemocnicemi“, v odstavcích 2 a 3 stanoví:

„[...]

(2) Na uzav?ení smlouvy o poskytování pé?e podle § 108 bodu 3 SGB V není nárok. [...]

(3) Smlouva o poskytování péče podle § 108 bodu 3 SGB V nesmí být uzavřena, pokud nemocnice

1. neposkytuje záruku efektivní a hospodárné nemocniční péče.

2. [...] [nesplní určitá kvalitativní kritéria] nebo

3. není nezbytná k zajištění potřebné nemocniční péče o pojištěnce.

[...]“

10 Ustanovení § 1, nadepsané „Zásada“, Gesetz zur wirtschaftlichen Sicherung der Krankenhäuser und zur Regelung der Krankenhauspflegesätze (Krankenhausfinanzierungsgesetz) (zákon o financování nemocnic ze dne 10. dubna 1991 (BGBl. 1991 I, s. 886, dále jen „KHG“), stanoví:

„(1) Úelem tohoto zákona je hospodářské zajištění nemocnic, které zabezpečí kvalitní, individuální péči o obyvatelstvo odpovídající jeho potřebám ve výkonných, vysoce kvalitních a zodpovědně hospodařících nemocnicích a přispějí k sociálně únosným sazbám za péči.“

11 Ustanovení § 6 KHG, nadepsané „Nemocniční plán a investiční programy“, v odstavci 1 stanoví:

„Za účelem naplnění cílů uvedených v § 1 vytvoří spolkové země nemocniční plány a investiční programy; je nutno zohlednit následné náklady, zejména dopady na sazby za péči.“

Spor v povodním řízení a předběžné otázky

12 Žalobkyně v povodním řízení je společností, jejímž předmětem činnosti je plánování, zřizování a provozování nemocnice, v níž jsou zastoupena všechna odvětví neurologie.

13 Žalobkyně v povodním řízení poskytuje nemocniční péči ve smyslu německého práva a její provozování je povoleno státem. Není však zahrnuta do plánu nemocničních potřeb spolkové země Dolní Sasko, a není tedy zahrnutím spadajícím do nemocničního plánu ve smyslu § 108 bodu 2 SGB V. Žalobkyně v povodním řízení není ani smluvním zahrnutím poskytujícím péči, jelikož neuzavřela smlouvy o poskytování péče se zákonnými zdravotními pojišťovnami nebo náhradními zdravotními pojišťovnami ve smyslu § 108 bodu 3 SGB V.

14 Pacienty žalobkyně v povodním řízení jsou soukromí pacienti, kteří si péči hradí sami a za poskytnutí péče platí zálohy, pacienti pojištění u soukromých zdravotních pojišťoven a/nebo mající nárok na *Beihilfe* (podpora vyplácená úředníkem v případě nemoci), tzv. „diplomatití“ pacienti, u nichž je úhrada výdajů přislíbena zastupitelským úřadem cizího státu, pacienti, kteří jsou příslušníky německých ozbrojených sil, pacienti pojištění u oborových zdravotních pojišťoven a pacienti pojištění u zákonných zdravotních pojišťoven. Pacienti pojištění u soukromých nebo zákonných zdravotních pojišťoven byli v individuálních případech ošetřeni po přislíbení úhrady výdajů útvary zajišťujícími poskytování podpory na zdravotní péči úředníkem, zdravotními pojišťovnami, náhradními zdravotními pojišťovnami nebo soukromými pojišťovnami. Náklady na péči diplomatických pacientů hradily zahraniční orgány sociálního zabezpečení prostřednictvím dotčených zastupitelských úřadů.

15 Žalobkyně v povodním řízení povodněl útovala poskytnutí nemocniční a lékařské péče a s ní úzce související činnosti na základě denních paušálních sazeb za péči, jak je to obvyklé u nemocnic uvedených v § 108 SGB V, přičemž pokud byli pacienti umístěni do jednolůžkových

nebo dvouložkových pokojů, byly jim za to poskytnuty ústřední poplatky. Fakultativní lékařské služby byly poskytovány zvlášť. Následně žalobkyně v povodním řízení postupně ústředně své různé služby na základě paušálních sazeb vztahujících se ke skupinám případů, podle systému nazvaného „Diagnosis Related Group“ (homogenní diagnostická skupina). V roce 2011 bylo podle tohoto systému poskytováno 15 až 20 % dnů hospitalizace.

16 Dne 28. června 2012 uzavřela žalobkyně v povodním řízení s úrazovou pojišťovnou jako poskytovatelem zákonného úrazového pojištění rámcovou smlouvu ve smyslu § 4 bodu 14 písm. b) bodu cc) UStG, s účinností od 1. července 2012.

17 Ve svých přiznáních k dani z přidané hodnoty za roky 2009 až 2012 vykazala žalobkyně v povodním řízení nemocniční služby poskytované na základě paušálních sazeb za péči a úhrady lékařem za služby související s léčbou na nemocničním oddělení jako plně osvobozená od daně z obrátu.

18 V rámci daňové kontroly, kterou provedl Finanzamt für Grossbetriebsprüfung H (finanční úřad pověřený kontrolou velkých podniků H), měla kontrolorka za to, že většina služeb žalobkyně v povodním řízení poskytnutých před 1. červencem 2012 neměla být osvobozena od DPH z důvodu, že před tímto datem nebyla žalobkyně v povodním řízení schválenou nemocnicí. Toto stanovisko bylo potvrzeno finančním úřadem rozhodnutím ze dne 6. září 2017.

19 Žalobkyně v povodním řízení má za to, že tato plně jsou osvobozena od DPH podle § 132 odst. 1 písm. b) směrnice o DPH. Tvrdí, že provozuje schválenou nemocnici a že poskytuje nemocniční služby a léčbu obdobným způsobem jako veřejnoprávní subjekt. Její činnost je činností ve veřejném zájmu. Nabízí totiž škálu služeb srovnatelnou se škálou služeb poskytovaných veřejnoprávními nemocnicemi nebo nemocnicemi zařazenými do nemocničního plánu. Kromě toho poskytuje své služby každému, bez ohledu na to, zda je dotčený pojištěn v zákonném nebo soukromém systému pojištění, nebo pojištěn není. Náklady na léčbu hradí převážně orgány sociálního zabezpečení, mezi něž patří nejen zákonné zdravotní pojišťovny, ale také německé ozbrojené síly, oborové zdravotní pojišťovny, orgány zajišťující poskytování podpory vyplácené úředníkům v případě nemoci a zastupitelské úřady. Pacienti, jejichž náklady jsou takto hrazeny orgány sociálního zabezpečení, představovali v uvedeném pořadí: 33,08 % v roce 2009, 34,31 % v roce 2010, 38,15 % a v roce 2012 40,30 % dnů hospitalizace.

20 Předkládající soud uvádí, že žalobkyně v povodním řízení nesplňuje podmínky pro osvobození od daně podle § 4 bodu 14 písm. b) bodu aa) UStG a že se osvobození od daně podle § 4 bodu 14 písm. b) bodu cc) UStG může dovolávat až od 1. července 2012, data vstupu rámcové smlouvy uzavřené s úrazovou pojišťovnou v platnost.

21 Tento soud uvádí, že pro jiné nemocnice než veřejnoprávní subjekty vyhrazuje § 4 bod 14 písm. b) bod aa) UStG osvobození od DPH nemocnicím, které byly jako první zařazeny do nemocničního plánu a jejichž služby naplňují potřeby vymezené z hlediska práva sociálního zabezpečení. Podle § 108 a § 109 odst. 3 bodu 3 SGB V mohou zákonné zdravotní pojišťovny nebo náhradní zdravotní pojišťovny uzavřít smlouvu o poskytování péče s nemocnicí pouze tehdy, pokud to je nezbytné pro nemocniční péči odpovídající potřebám pojištěnců. I když je nemocnice zařazena do nemocničního plánu, jsou i nadále relevantní hospodářské aspekty, neboť podle § 1 KHG je cílem posledně zmíněného zákona přispět k únosným sazbám za péči. Podle předkládajícího soudu tedy žádná další nemocnice nemůže být zařazena do nemocničního plánu jeho spolkové země, a v důsledku toho ani uzavřít smlouvy o poskytování péče se zákonnými zdravotními pojišťovnami, pokud v této spolkové zemi existuje pro daný lékařský obor dostatečné množství nemocničních lůžek.

22 Předkládající soud se proto domnívá, že režim daně z obrátu vede k rozdílnému zacházení

se srovnatelnými službami. Zvýhodnění některých nemocnic oproti jiným je založeno pouze na tom, že tyto nemocnice jsou starší a mohly být jako první zařazené do nemocničního plánu nebo uzavřít smlouvy o poskytování péče.

23 Tento soud mimoto upesňuje, že v judikatuře Bundesfinanzhof (Spolkový finanční soud, Německo) je patrný trend zastávat názor, že § 4 bod 14 UStG nesplňuje požadavky stanovené v § 132 odst. 1 písm. b) směrnice o DPH z důvodu, že osvobození služeb nabízených v nemocnicích, které nejsou veřejnoprávními subjekty, od daně je možné pouze za předpokladu, že tyto služby naplňují potřeby vymezené z hlediska práva sociálního zabezpečení.

24 Za účelem určení, zda služby nemocniční péče nabízené žalobkyní v původním řízení a s nimi úzce související činnosti byly poskytnuty za sociálních podmínek srovnatelných s podmínkami veřejnoprávních subjektů ve smyslu § 132 odst. 1 písm. b) směrnice o DPH, má předkládající soud pochybnosti o relevanci kritérií týkajících se řízení, struktur nákladů a hospodářské výkonnosti dotyčného zařízení, jak je stanovil Bundesfinanzhof (Spolkový finanční soud). Má za to, že je třeba vycházet spíše z pohledu pacienta.

25 Sociální podmínky jsou podle předkládajícího soudu srovnatelné zejména tehdy, když náklady většiny pacientů hradí orgány sociálního zabezpečení. Výše režijních nákladů nemocnice není vhodným kritériem pro určení, zda soukromá nemocnice nabízí své služby za sociálních podmínek srovnatelných s podmínkami veřejnoprávní nemocnice, jelikož sazby nabízené specializovanou soukromou nemocnicí jsou nutně vyšší než sazby veřejnoprávní nemocnice, která poskytuje rovněž celou řadu jednoduchých lékařských ošetření, jež nevyžadují nákladné vybavení.

26 Za těchto podmínek se Niedersächsisches Finanzgericht (finanční soud spolkové země Dolní Sasko, Německo) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

„1) Je ustanovení § 4 bodu 14 písm. b) [UStG] slučitelné s článkem 132 odst. 1 písm. b) [směrnice o DPH], jestliže je osvobození od daně pro nemocnice, které nejsou veřejnoprávními subjekty, podmíněno schválením takových nemocnic podle § 108 [SGB V]?

2) V případě záporné odpovědi na první otázku: Jaké podmínky poskytování nemocniční péče veřejnoprávními nemocnicemi lze považovat za „sociální podmínky srovnatelné“ s podmínkami veřejnoprávních subjektů ve smyslu § 132 odst. 1 písm. b) směrnice o DPH?“

K předběžným otázkám

K první otázce

27 Z údajů poskytnutých předkládajícím soudem vyplývá, že ustanovení německého práva relevantní pro řešení sporu v původním řízení stanoví, že jiná nemocnice než veřejnoprávní subjekt může být osvobozena od DPH v souladu s § 4 bodem 14 písm. b) bodem aa) UStG, pokud je tato nemocnice schválena ve smyslu § 108 SGB V buď z důvodu svého zařazení do nemocničního plánu spolkové země, nebo z důvodu uzavření smluv o poskytování péče se zákonnými zdravotními pojišťovnami nebo náhradními zdravotními pojišťovnami.

28 Německá vláda nicméně poukazuje na doplňující skutečnost týkající se vnitrostátního práva. Upesňuje, že z administrativního oběžníku platného od 1. ledna 2009 vyplývá, že i soukromé nemocnice, které nejsou schváleny podle § 108 SGB V, mohou být osvobozeny od DPH, pokud jejich služby odpovídají službám poskytovaným nemocnicemi spravovanými veřejnoprávními subjekty nebo schválenými nemocnicemi ve smyslu § 108 SGB V a náklady na

tato pln?ní jsou p?evážn? hrazeny zdravotními pojiš?ovny nebo jinými orgány sociálního zabezpečení.

29 V tomto ohledu je třeba p?ipomenout, že Soudní dv?r je v rámci ?ízení podle ?lánku 267 SFEU oprávn?n výlu?n? k tomu, aby se vyslovil k výkladu nebo platnosti unijního práva s ohledem na skutkovou situaci, jak je popsána p?edkládajícím soudem, a poskytl tomuto soudu vodítka užite?ná pro vy?ešení sporu, který mu byl p?edložen (rozsudek ze dne 17. prosince 2020, Onofrei, C?218/19, EU:C:2020:1034, bod 18 a citovaná judikatura).

30 Soudnímu dvoru tak p?ísluší, aby odpov?d?l na otázky vnitrostátního soudu, jak byly položeny a v mezích vymezených posledn? uvedeným soudem.

31 První otázku je tedy třeba zkoumat s ohledem na právní okolnosti popsané p?edkládajícím soudem, který ji pokládá s ohledem na podmínky stanovené v § 108 SGB V. Administrativní ob?žník, kterého se dovolává n?mecká vláda, p?itom nem?že zpochybnit relevanci této otázky, a to tím spíše, že tato vláda nezpochyb?uje použitelnost podmínek takto uvedených p?edkládajícím soudem, ale nanejvýš zmi?uje dodate?né alternativní podmínky, které tento soud neuvedl.

32 Za t?chto podmínek je třeba mít za to, že podstatou první otázky p?edkládajícího soudu je, zda musí být ?l. 132 odst. 1 písm. b) sm?rnice o DPH vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátním právním p?edpis?m, které stanoví, že poskytování pé?e soukromou nemocnicí je osvobozeno od DPH, pokud je tato nemocnice schválena v souladu s vnitrostátními ustanoveními týkajícími se obecného systému zdravotního pojiš?ní v d?sledku jejího za?len?ní do nemocni?ního plánu spolkové země nebo uzav?ení smluv o poskytování pé?e se zákonnými zdravotními pojiš?ovny nebo náhradními zdravotními pojiš?ovny.

33 Podle ustálené judikatury je třeba p?i výkladu ustanovení unijního práva vzít v úvahu nejen jeho zn?ní, ale i jeho kontext a cíle sledované právní úpravou, jejíž je sou?ástí [rozsudek ze dne 28. ?íjna 2021, Magistrat der Stadt Wien (Grand Hamster – II), C?357/20, EU:C:2021:881, bod 20].

34 V tomto ohledu je třeba p?ipomenout, že výrazy použité k vymezení osvobození od dan? uvedených v ?lánku 132 sm?rnice o DPH je třeba vykládat restriktivn?, jelikož p?edstavují výjimky z obecné zásady, podle níž DPH podléhá každé úplatné poskytnutí služeb uskute?né osobou povinnou k dani. Výklad t?chto výraz? však musí respektovat požadavky zásady da?ové neutrality, která je vlastní spole?nému systému DPH, a být v souladu s cíli sledovanými uvedenými osvobozeními. Toto pravidlo striktního výkladu tak neznamená, že by výrazy použité k vymezení osvobození od dan? uvedených v ?lánku 132 m?ly být vykládány zp?sobem, který by tato osvobození od dan? zbavil jejich ú?inku (rozsudek ze dne 15. dubna 2021, Administration de l'Enregistrement, des Domaines et de la TVA, C?846/19, EU:C:2021:277, bod 57).

35 Tato výkladová pravidla se vztahují na specifické podmínky, jež jsou vyžadovány pro to, aby osvobození od dan? podle ?lánku 132 sm?rnice o DPH mohla být uplatn?na, a zvlášt? na podmínky týkající se postavení nebo totožnosti hospodá?ského subjektu, který uskute??uje pln?ní, na n?ž se vztahuje osvobození od dan? (rozsudek ze dne 10. ?ervna 2010, CopyGene, C?262/08, EU:C:2010:328, bod 57).

36 Ze zn?ní ?l. 132 odst. 1 písm. b) sm?rnice o DPH vyplývá, že ?lenské státy osvobozují od dan? poskytnutí nemocni?ní a léka?ské pé?e a s ní úzce související ?innosti provád?né veřejnoprávními subjekty nebo „za sociálních podmínek srovnatelných“ s podmínkami veřejnoprávních subjekt?, „nemocnicemi, lé?ebnými nebo diagnostickými ústavy a dalšími ?ádn? uznanými za?ízeními téže povahy“.

37 Podle zn?ní tohoto ustanovení jsou vyžadovány dv? kumulativní podmínky pro to, aby

služby nemocniční a lékařské péče a s ní úzce související činnosti nabízené jiným než veřejnoprávním subjektem mohly být osvobozeny od DPH. První podmínka se vztahuje k poskytovaným službám a vyžaduje, aby tyto služby byly zajišťovány za sociálních podmínek srovnatelných s podmínkami veřejnoprávních subjektů (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 5. března 2020, Idealmed III, C-211/18, EU:C:2020:168, body 20 a 21).

38 Druhá podmínka se vztahuje k postavení zařízení poskytujícího tyto služby a vyžaduje, aby hospodářský subjekt byl nemocnicí, léčebným nebo diagnostickým ústavem nebo dalším řádně uznaným zařízením téže povahy.

39 V projednávané věci si předkládající soud klade otázku ohledně slučitelnosti ustanovení německého práva, která osvobození od DPH vyhrazují nemocnicím schváleným na základě vnitrostátních ustanovení týkajících se obecného systému zdravotního pojištění, s touto druhou podmínkou.

40 V tomto ohledu Soudní dvůr již judikoval, že v zásadě přísluší vnitrostátnímu právu každého členského státu stanovit pravidla, podle kterých uznání zařízení pro účely přiznání osvobození od daně podle čl. 132 odst. 1 písm. b) směrnice o DPH může být uděleno zařízením, která o něj požádala. členské státy v tomto ohledu disponují posuzovací pravomocí (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 10. března 2010, CopyGene, C-262/08, EU:C:2010:328, bod 63 a citovaná judikatura).

41 Takové uznání nepředpokládá formální postup a nemusí nutně vyplývat z vnitrostátních právních předpisů daňové povahy (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 10. března 2010, CopyGene, C-262/08, EU:C:2010:328, bod 61).

42 Pokud má osoba povinné k dani svédit postavení řádně uznaného zařízení ve smyslu čl. 132 odst. 1 písm. b) směrnice o DPH, musí příslušné orgány dodržovat meze posuzovací pravomoci stanovené posledně uvedeným ustanovením tím, že uplatní zásady práva Unie, zejména zásadu rovného zacházení, která je v oblasti DPH vyjádřena zásadou daňové neutrality (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 10. března 2010, CopyGene, C-262/08, EU:C:2010:328, bod 64 a citovaná judikatura).

43 Právě ve světle těchto zásad je třeba určit meze posuzovací pravomoci přiznané členskému státu směrnicí o DPH a přezkoumat, zda čl. 132 odst. 1 písm. b) této směrnice musí být vykládán v tom smyslu, že podrobení soukromé nemocnice podmínce schválení v souladu s vnitrostátními ustanoveními týkajícími se obecného systému zdravotního pojištění, což vyžaduje, aby uvedená nemocnice byla zařazená do místního nemocničního plánu nebo uzavřela smlouvy o poskytování péče se zákonnými zdravotními pojišťovnami nebo náhradními zdravotními pojišťovnami, spadá do takových mezí.

44 Je tedy nutno zaprvé ověřit, zda se požadavek „řádně uznaný“ vztahuje na všechny subjekty uvedené v čl. 132 odst. 1 písm. b) směrnice o DPH, nebo pouze na „další zařízení téže povahy“ ve smyslu tohoto ustanovení.

45 V tomto ohledu je třeba rovnou konstatovat, že ve španělském, francouzském, italském, portugalském a rumunském znění článku 132 odst. 1 písm. b) směrnice o DPH je výraz „úspěšně uznán“ umístěn po odkazu na „další zařazení téže povahy“, zatímco v jiných jazykových verzích, zejména v německém, anglickém a lotyšském jazyce, se výraz „úspěšně uznán“ nachází mezi výrazy „další“ a „zařazení téže povahy“. Některá jazyková znění článku 132 odst. 1 písm. b) směrnice o DPH, proto naznačují, že požadavku být „úspěšně uznán“ podléhají pouze „další zařazení téže povahy“, zatímco jiná znění připouštějí, že se tento požadavek vztahuje na všechny kategorie soukromých zařazení uvedených v tomto ustanovení.

46 Podle ustálené judikatury musí být písmeno ustanovení unijního práva vykládáno a používáno jednotně na základě znění vypracovaných ve všech jazycích Evropské unie (rozsudek ze dne 26. července 2017, Mengesteab, C-670/16, EU:C:2017:587, bod 82 a citovaná judikatura).

47 Podle ustálené judikatury rovněž platí, že formulace použitá v jedné z jazykových verzí ustanovení unijního práva nemůže sloužit jako jediný základ pro výklad tohoto ustanovení ani jí nemůže být přiznána přednostní povaha vzhledem k jiným jazykovým verzím (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 28. října 2021, KAHL a Roeper, C-197/20 a C-216/20, EU:C:2021:892, bod 33 a citovaná judikatura).

48 Vzhledem k tomu, že v projednávané věci musí být „další zařazení“ k tomu, aby se na ně vztahovalo osvobození od daně, „téže povahy“ jako „nemocnice a léčebné nebo diagnostické ústavy“, musí být podmínka uznání zařazení chápána tak, že se vztahuje na všechna zařazení uvedená v čl. 132 odst. 1 písm. b) směrnice o DPH.

49 Takový výklad je potvrzen kontextem a cílem článku 132 odst. 1 písm. b) směrnice o DPH.

50 V tomto ohledu je nejprve třeba podotknout, že pokud jde o kontext, do něhož uvedené ustanovení zapadá, toto ustanovení je součástí kapitoly 2, nadepsané „Osvobození některých činností od daně ve veřejném zájmu“, hlavy IX této směrnice. Toto osvobození se tak týká zařazení, která sledují cíle veřejného zájmu.

51 Dále z judikatury Soudního dvora vyplývá, že na služby lékařské povahy poskytnuté s cílem chránit zdraví osob, včetně jeho udržování nebo obnovení, se vztahuje osvobození od daně stanovené v čl. 132 odst. 1 písm. b) směrnice o DPH (rozsudek ze dne 21. března 2013, PFC Clinic, C-91/12, EU:C:2013:198, bod 27 a citovaná judikatura).

52 Z toho vyplývá, že v kontextu osvobození od daně zakotveného v čl. 132 odst. 1 písm. b) směrnice o DPH je účel poskytování služeb relevantní pro účely posouzení, zda jsou tyto služby osvobozeny od DPH a zda se na uvedené zařazení vztahuje čl. 132 odst. 1 písm. b) směrnice o DPH. Toto osvobození se totiž použije na služby, jejichž účelem je diagnostikovat nebo léčit či vyléčit nemoci nebo zdravotní obtíže nebo chránit, udržovat nebo obnovit zdraví lidí, ale nezahrnuje služby, jejichž účel je čistě kosmetický (rozsudek ze dne 21. března 2013, PFC Clinic, C-91/12, EU:C:2013:198, body 28 a 29).

53 Konečně je třeba připomenout, že čl. 133 první pododstavec směrnice o DPH umožňuje členským státům vázat osvobození od daně podle čl. 132 odst. 1 písm. b) této směrnice na jednu či více podmínek, které jsou v něm uvedeny. Tyto podmínky se vztahují k cílům uvedených subjektů, jejich činnosti a jimi účtovaným cenám a týkají se všech soukromoprávních subjektů uvedených v posledně zmíněném ustanovení.

54 S ohledem na posuzovací pravomoc, kterou mají členské státy v této souvislosti – jak bylo připomenuto v bodě 40 tohoto rozsudku – Soudní dvůr rozhodl, že existence možnosti stanovené

v ?l. 133 p?ísluší vnitrostátnímu právu každého ?lenského státu stanovit pravidla, podle nichž m?že být takové uznání ud?leno za?ízením, která o n?j požádala, i když skute?nost, že ?lenský stát této možnosti nevyužil, nemá vliv na možnost uznat za?ízení pro ú?ely p?iznání osvobození od dan? podle ?l. 132 odst. 1 písm. b) sm?rnice o DPH (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 6. listopadu 2003, Dornier, C?45/01, EU:C:2003:595, body 64 až 66).

55 Nemá-li však dojít k tomu, že vnitrostátní orgány budou zbaveny posuzovací pravomoci, kterou jim toto ustanovení p?iznává, nelze uznání za?ízení ve smyslu ?l. 132 odst. 1 písm. b) sm?rnice o DPH stav?t na rove? povolení provád?t ur?ité ?innosti v souladu s vnitrostátními p?edpisy (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 10. ?ervna 2010, CopyGene, C?262/08, EU:C:2010:328, bod 75).

56 Z toho vyplývá, že uznání za?ízení, jež m?že být osvobozeno od DPH podle ?l. 132 odst. 1 písm. b) sm?rnice o DPH, umož?uje ?lenským stát?m zaprvé zajistit, aby se takové osvobození od dan? vztahovalo pouze na za?ízení provozující ?innosti, které odpovídají cíl?m tohoto ustanovení, a zadruhé aby se p?iznání takového osvobození od dan? vázalo na podmínky stanovené v ?l?nku 133 sm?rnice o DPH, a tudíž nem?že být omezeno pouze na „další za?ízení“ uvedená v prvn? zmín?ném ustanovení.

57 Pokud jde o cíl sledovaný ?l?nkem 132 odst. 1 písm. b) sm?rnice o DPH, je t?eba p?ipomenout, že ú?elem tohoto ustanovení je zejména snižování náklad? na léka?skou pé?i a zajišt?ní toho, aby tato pé?e byla pro jednotlivce dostupn?jší (rozsudek ze dne 6. listopadu 2003, Dornier, C?45/01, EU:C:2003:595, bod 43), což zahrnuje i dostupnost kvalitní pé?e.

58 Cíl ve?ejného zájmu sledovaný tímto ustanovením potvrzuje výklad, podle n?hož se posuzovací pravomoc, kterou mají ?lenské státy v souladu s judikaturou p?ipomenutou v bod? 40 tohoto rozsudku, vztahuje na všechna za?ízení zmín?ná v tomto ustanovení.

59 Takovýto výklad je mimoto v souladu se zásadou da?ové neutrality, která brání zejména tomu – jak bylo zmín?no v bod? 42 tohoto rozsudku – aby s hospodá?skými subjekty uskute??ujícími stejná pln?ní bylo v oblasti vybírání DPH zacházeno rozdíln? (rozsudek ze dne 6. listopadu 2003, Dornier, C?45/01, EU:C:2003:595, bod 44).

60 Z toho vyplývá, že ?lenský stát m?že p?i výkonu posuzovací pravomoci podrobit soukromou nemocnici podmínce být „?ádn? uznaná“, aby poskytování pé?e touto nemocnicí za sociálních podmínek srovnatelných s podmínkami ve?ejnoprávních subjekt? mohla být osvobozena od dan? podle ?l. 132 odst. 1 písm. b) sm?rnice o DPH.

61 Pokud jde zadruhé o faktory, jež je t?eba zohlednit pro uznání za?ízení, která mohou využít osvobození od DPH ve smyslu ?l. 132 odst. 1 písm. b) sm?rnice o DPH, vnitrostátním orgán?m v souladu s právem Unie a za p?ezkumu vnitrostátními soudy p?ísluší, aby vzaly v úvahu ?adu faktor?, mezi nimiž jsou povaha ve?ejného zájmu na ?innostech doty?né osoby povinné k dani, skute?nost, že jiné osoby povinné k dani uskute??ující stejné ?innosti již podobné uznání mají, jakož i skute?nost, že náklady dot?ených služeb jsou p?ípadn? p?evážn? hrazeny zdravotními pojišov?nami nebo jinými orgány sociálního zabezpe?ení (rozsudek ze dne 10. ?ervna 2010, CopyGene, C?262/08, EU:C:2010:328, bod 65 a citovaná judikatura).

62 Krom? toho, jak bylo uvedeno v bod? 42 tohoto rozsudku, posuzovací pravomoc p?iznaná ?l?nkem 132 odst. 1 písm. b) sm?rnice o DPH je omezena požadavky vyplývajícími ze zásady da?ové neutrality.

63 V rámci uplat?ování osvobození od dan? uvedeného v ?l. 132 odst. 1 písm. b) sm?rnice o DPH totiž dodržování da?ové neutrality zejména vyžaduje, aby všechny jiné subjekty než

veřejnoprávní subjekty byly postaveny na rovné úrovni jejich uznání pro poskytování podobných služeb (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 8. června 2006, L.u.P., C-106/05, EU:C:2006:380, bod 50).

64 V projednávané věci z údajů poskytnutých předkládajícím soudem vyplývá, že v německém právu schválení soukromé nemocnice v souladu s vnitrostátními ustanoveními týkajícími se obecného systému zdravotního pojištění vyžaduje, aby tato nemocnice byla zařazena do nemocničního plánu spolkové země nebo uzavřela smlouvy o poskytování péče se zákonnými zdravotními pojišťovnami nebo náhradními zdravotními pojišťovnami.

65 Podle vysvětlení německé vlády konkrétní spolkové země vypracovávají nemocniční plány za účelem dosahování cílů uvedených v § 1 KHG, které spočívají v hospodářském zajištění nemocnic, které zabezpečí kvalitní, individuální péči o obyvatelstvo odpovídající jeho potřebám ve výkonných, vysoce kvalitních a zodpovědných hospodařících nemocnicích a přispějí k sociálně únosným sazbám za péči.

66 Tato vláda v podstatě uvádí, že pro uzavření smluv o poskytování péče se zákonnými zdravotními pojišťovnami nebo náhradními zdravotními pojišťovnami musí soukromá nemocnice poskytovat záruku účelné a hospodárné nemocniční péče, splňovat požadavky na kvalitu blíže popsané v zákoně a být nezbytná pro účely nemocniční péče pžizpsobené potřebám pojištěnce. Pokud se o uzavření smlouvy o poskytování péče uchází několik vhodných nemocnic a je nutné provést výběr, rozhodnutí se přijme s přihlédnutím k veřejnému zájmu a ržnorodosti orgánů, které nemocnice řídí, po řádném posouzení, která z nemocnic nejlépe splňuje požadavky na kvalitní, na pacienta a potřeby orientovanou, účinnou a účelnou nemocniční péči.

67 Předkládající soud v tomto ohledu upřesňuje – jak bylo zmíněno v bodě 21 tohoto rozsudku – že použití dotčených vnitrostátních právních předpisů má za následek, že osvobození od daně stanovené v čl. 132 odst. 1 písm. b) směrnice o DPH je možné pouze tehdy, pokud služby poskytované dotčenou soukromou nemocnicí naplňují potřeby vymezené z hlediska práva sociálního zabezpečení. V praxi tak nemá soukromá nemocnice žádnou šanci na to, že bude zařazena do nemocničního plánu své spolkové země, ani na uzavření smluv o poskytování péče se zákonnými zdravotními pojišťovnami, pokud je v této spolkové zemi již k dispozici dostatek nemocničních lžek pro konkrétní obor.

68 Jak uvedl generální advokát v bodech 111 a 112 svého stanoviska, z informací poskytnutých předkládajícím soudem vyplývá, že orgány zákonného úrazového pojištění, svazy zdravotních pojišťoven na úrovni spolkové země a svazy náhradních zdravotních pojišťoven mají určitý prostor pro uvážení, zda smlouvu s nemocnicí uzavřou, a spolkové země zjevně nejsou povinny zařadit do svého nemocničního plánu soukromé neuniverzitní nemocnice, které provozují svou činnost za sociálních podmínek srovnatelných s podmínkami veřejnoprávních subjektů.

69 Výkon takové posuzovací pravomoci v závislosti na potřebách vymezených z hlediska práva sociálního zabezpečení může mít v rozporu se zásadou daňové neutrality za následek, že se srovnatelnými soukromými nemocnicemi je zacházeno rozdílně, pokud jde o osvobození od daně podle čl. 132 odst. 1 písm. b) směrnice o DPH v souvislosti s podobnými službami poskytovanými za sociálních podmínek srovnatelných s podmínkami veřejnoprávních subjektů.

70 Na první otázku je tedy třeba odpovědět tak, že čl. 132 odst. 1 písm. b) směrnice o DPH musí být vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátním právním předpisům, které tím, že stanoví, že poskytování péče soukromou nemocnicí je osvobozeno od DPH, pokud je tato nemocnice schválena v souladu s vnitrostátními ustanoveními týkajícími se obecného systému zdravotního pojištění v důsledku zařazení do nemocničního plánu spolkové země nebo uzavření smluv o poskytování péče se zákonnými zdravotními pojišťovnami nebo náhradními zdravotními

pojišťovnami, vedou k tomu, že se srovnatelnými soukromými nemocnicemi poskytujícími podobné služby za sociálních podmínek srovnatelných s podmínkami ve veřejnoprávních subjektech je zacházeno rozdílně, pokud jde o osvobození od daně stanovené v tomto ustanovení.

K druhé otázce

71 Podstatou druhé otázky předkládajícího soudu je, jaké faktory mohou příslušné orgány členského státu zohlednit pro určení, zda je poskytování lékařské péče soukromou nemocnicí zajišťováno za sociálních podmínek srovnatelných s podmínkami ve veřejnoprávních subjektech ve smyslu čl. 132 odst. 1 písm. b) směrnice o DPH.

72 Předkládající soud se zejména snaží zjistit, zda mohou být za tímto účelem zohledněny výkonnost nemocnice z hlediska personálu, prostor a vybavení, jakož i hospodářská efektivita jejího řízení, nebo zda je třeba vycházet z pohledu pacienta a mít za to, že sociální podmínky jsou srovnatelné, pokud náklady většiny pacientů hradí orgány sociálního zabezpečení.

73 V tomto ohledu je třeba připomenout, že čl. 132 odst. 1 písm. b) směrnice o DPH přesně nevymezuje aspekty dotyčného poskytování péče, které mají být porovnány pro účely posouzení, zda jsou tyto služby poskytovány za srovnatelných sociálních podmínek, a zda se tudíž uvedené ustanovení použije (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 5. března 2020, Idealmed III, C-211/18, EU:C:2020:168, bod 24).

74 Za těchto podmínek má Soudní dvůr za to, že lze zohlednit takové faktory, jako je povaha plnění ve veřejném zájmu, skutečnost, že náklady na tato plnění hradí systém sociálního zabezpečení nebo jsou tato plnění poskytována v rámci smluv uzavřených s orgány veřejné moci dotyčného členského státu za ceny stanovené těmito smlouvami, přičemž náklady nesou zčásti orgány sociálního zabezpečení uvedeného členského státu (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 10. června 2010, CopyGene, C-262/08, EU:C:2010:328, body 68 a 70, a ze dne 5. března 2020, Idealmed III, C-211/18, EU:C:2020:168, bod 32).

75 Pokud jde zprv o obsah pojmu „srovnatelné sociální podmínky“, je třeba upřesnit – jak uvedl generální advokát v bodě 89 svého stanoviska – že ze samotného znění čl. 132 odst. 1 písm. b) směrnice o DPH vyplývá, že se uvedená podmínka vztahuje na služby poskytované dotyčným zařízením.

76 Ze znění tohoto ustanovení rovněž vyplývá, že podmínky, za kterých jsou služby v nemocnici poskytovány, nemusí být totožné, ale musí být srovnatelné s podmínkami, za nichž jsou služby poskytovány ve veřejnoprávním zařízení, a dále že tyto podmínky musí mít sociální povahu.

77 Zadruhé, jak uvedl generální advokát v bodě 86 svého stanoviska, účelem podmínky týkající se „srovnatelných sociálních podmínek“ je zabránit tomu, aby služby poskytované soukromými zařízeními byly osvobozeny od daně, pokud uvedená zařízení nepodléhají povinností, které odpovídají sociálnímu účelu, srovnatelným s povinnostmi ve veřejnoprávních subjektech.

78 Zatím, jak bylo připomenuto v bodě 57 tohoto rozsudku, čl. 132 odst. 1 písm. b) směrnice o DPH má za cíl zejména snížit náklady na lékařskou péči a zajistit její širší dostupnost pro jednotlivce, což zahrnuje i dostupnost kvalitní péče.

79 Pro posouzení, zda jsou služby poskytované soukromými nemocnicemi zajišťovány za sociálních podmínek srovnatelných s podmínkami ve veřejnoprávních zařízeních, je tedy předná na předkládajícím soudu, aby zohlednil podmínky stanovené použitelnými právními předpisy, kterým

podléhají ve veřejnoprávní nemocnici, pokud jde o poskytované služby, a které směřují k dosažení cíle snížení nákladů na zdravotní péči a zajištění širší dostupnosti kvalitní péče pro jednotlivce a jsou k dosažení tohoto cíle vhodné a nezbytné.

80 Dále z cíle osvobození od daní stanoveného v čl. 132 odst. 1 písm. b) směrnice o DPH, jak byl připomenut v bodě 78 tohoto rozsudku, vyplývá, že je třeba zohlednit náklady na služby poskytované soukromými nemocnicemi, které nadále hradí pacienti.

81 Jak uvádí Evropská komise, v tomto ohledu může být relevantní otázka, zda jsou denní paušální sazby vypočítávány srovnatelným způsobem v soukromé nemocnici a ve veřejnoprávní nemocnici. Stejně tak bude na předkládajícím soudu, aby zkontroloval, zda jsou služby poskytované soukromými nemocnicemi hrazeny ze systému sociálního zabezpečení nebo na základě smluv uzavřených s orgány veřejné moci dotyčného členského státu, takže zbývající náklady hrazené pacienty jsou svojí výší srovnatelné s náklady pacientů ve veřejnoprávních nemocnicích.

82 Konečně lze zohlednit výkonnost soukromé nemocnice z hlediska personálu, prostor a vybavení, jakož i hospodářskou efektivitu jejího řízení, pokud veřejnoprávní nemocnice podléhají srovnatelným ukazatelům řízení a tyto přispívají k dosažení cíle snížení nákladů na zdravotní péči a zajištění širší dostupnosti kvalitní péče pro jednotlivce, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu.

83 S ohledem na výše uvedené je třeba na druhou otázku odpovědět tak, že čl. 132 odst. 1 písm. b) směrnice o DPH musí být vykládán v tom smyslu, že pro určení, zda je poskytování péče soukromou nemocnicí zajišťováno za sociálních podmínek srovnatelných s podmínkami veřejnoprávních subjektů, mohou příslušné orgány členského státu vzít v úvahu, pokud směřují k dosažení cíle snižování nákladů na zdravotní péči a zajištění širší dostupnosti kvalitní péče pro jednotlivce, podmínky stanovené právními předpisy použitelné na služby poskytované veřejnoprávními nemocnicemi, jakož i ukazatele výkonnosti této soukromé nemocnice z hlediska personálu, prostor a vybavení, jakož i hospodářské efektivy jejího řízení, pokud jsou tyto ukazatele použitelné i na veřejnoprávní nemocnice. Zohledňují mohou být také způsoby výpočtu denních paušálních sazeb, jakož i hrazení služeb poskytovaných uvedenou soukromou nemocnicí ze systému sociálního zabezpečení nebo na základě smluv uzavřených s orgány veřejné moci tak, aby se náklady hrazené pacientem blížily nákladům, které vynaloží na podobné služby pacient ve veřejnoprávní nemocnici.

K nákladům řízení

84 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky povodního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (druhý senát) rozhodl takto:

1) Článek 132 odst. 1 písm. b) směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daní z prodané hodnoty (DPH) musí být vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátním právním předpisům, které tím, že stanoví, že poskytování péče soukromou nemocnicí je osvobozeno od daní z prodané hodnoty, pokud je tato nemocnice schválena v souladu s vnitrostátními ustanoveními týkajícími se obecného systému zdravotního pojištění v důsledku zaplacení do nemocničního plánu spolkové země nebo uzavření smluv o poskytování péče se zákonnými zdravotními pojišťovnami nebo náhradními zdravotními pojišťovnami, vedou k tomu, že se srovnatelnými soukromými nemocnicemi poskytujícími podobné služby za sociálních podmínek srovnatelných s podmínkami veřejnoprávních subjektů je zacházeno rozdílně, pokud jde o osvobození od

dan? stanovené v tomto ustanovení.

2) ?lánek 132 odst. 1 písm. b) sm?rnice 2006/112 musí být vykládán v tom smyslu, že pro ur?ení, zda je poskytování pé?e soukromou nemocnicí zajiř?ováno za sociálních podmínek srovnatelných s podmínkami ve?ejnoprávních subjekt?, mohou p?íslušné orgány ?lenského státu vzít v úvahu, pokud sm??ují k dosažení cíle sniřování náklad? na zdravotní pé?i a zajiř?ní řirší dostupnosti kvalitní pé?e pro jednotlivce, podmínky stanovené právními p?edpisy použitelné na služby poskytované ve?ejnoprávními nemocnicemi, jakoř i ukazatele výkonnosti této soukromé nemocnice z hlediska personálu, prostor a vybavení, jakoř i hospodá?ské efektivity jejího řízení, pokud jsou tyto ukazatele použitelné i na ve?ejnoprávní nemocnice. Zohledn?ny mohou být také zp?soby výpo?tu denních pauřálních sazeb, jakoř i hrazení služeb poskytovaných uvedenou soukromou nemocnicí ze systému sociálního zabezpe?ení nebo na základ? smluv uzav?ených s orgány ve?ejné moci tak, aby se náklady hrazené pacientem blížily náklad?m, které vynaloží na podobné služby pacient ve ve?ejnoprávní nemocnici.

Podpisy.

* Jednací jazyk: n?m?ina.